

A fellebbező előterjeszti, hogy a Törvényszék jogilag tévesen és helytelenül értelmezte a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában a megkülönböztető képességgel nem rendelkező védjegyek vonatkozásában előírt feltétlen kizáró okot. A fellebbező szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a megtámadott határozatban a megkülönböztető képességet illetően szigorúbb feltételeket írt elő.

A fellebbező úgy véli, hogy a megkülönböztető képesség értékelése során nem csak a védjegy különállóan vett jellemzői lényegesek, hanem — a szóban forgó áru tekintetével — a védjegy által keltett összbenyomás is. Ez azt jelenti, hogy a szóban forgó védjegy megkülönböztető képességét egyrészt a védjegy különböző alkotóelemei — így az alak, az elhelyezkedés vagy a szín — alapján kell vizsgálni, másrészt azonban, és a Törvényszék ezt nem vizsgálta meg, a védjegy által keltett összbenyomás alapján. Az ilyen vizsgálat összefüggésében egyebekben főszabályként figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a megkülönböztethetőség bizonyos foka már elegendő a védjegy lajstromozásához.

A fellebbező előterjeszti, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel a bejelentett védjegy megkülönböztető képességét illetően túlzott követelményeket támasztott a magának az árunak a külső megjelenéséből álló térbeli védjegyekre vonatkozó, és az áru kétdimenziós ábrázolásából álló ábrás védjegyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra való hivatkozással. Ez az ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható a bejelentett védjegyre, mivel a fellebbező védjegye nem térbeli védjegy, és az összehasonlíthatóság abban az értelemben sem áll fenn, hogy a bejelentett védjegyre alkalmazható volna a más védjegyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlat. A hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerinti védjegyekkel ellentétben a fellebbező védjegye a szóban forgó árunak csak egy csekély részére vonatkozik. A fellebbező szerint a színek szempontjából pontosan körülhatárolt és meghatározott megjelölést, amely a szóban forgó áruhoz viszonyítva kicsi, nem lehet összehasonlítani egy olyan védjeggyel, amely teljes egészében magának az árunak a külső megjelenéséből áll.

A fellebbező előterjeszti, hogy a Törvényszék ítélete még annak feltételezése esetén is téves jogalkalmazáson alapul, hogy a térbeli védjegyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlat alkalmazható a bejelentett védjegyre. A fellebbező ugyanis úgy véli, hogy védjegye eleget tesz a térbeli védjegyre vonatkozó ítélkezési gyakorlat által megállapított feltételeknek. A védjegye jelentősen eltér a normától és az ágazati gyakorlattól és teljesíti az eredet megjelöléséből álló alapvető rendeltetését. A fellebbező szerint nem követhető a Törvényszék érvelése az érintett vásárlóközönség figyelmi szintjét illetően: a fogyasztó rendkívül figyelmes, és kifejezetten figyelembe veszi a védjegyeket az olyan árucikkek esetén, amelyeket a vásárlás előtt nem lehet felpróbálni. Egyebekben a Törvényszék nem vizsgálta meg kellő alaposan a fellebbezőnek azt az érvét, hogy a bejelentett védjegy egy pontosan meghatározott színárnyalatra vonatkozik. Amennyiben a Törvényszék úgy véli, hogy mindennapos a védjegyek sportzoknikon való elhelyezése, érthetetlen, hogy a mindig ugyanazon a helyen található ugyanazon színárnyalattal rendelkező színezés miért nem lehetne valamely lajstromozható védjegy tárgya.

Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2010. szeptember 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hristo Gaydarov kontra Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(C-430/10. sz. ügy)

(2010/C 301/21)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária)

Az alapeljárás felei

Felperes: Hristo Gaydarov

Alperes: Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az alapeljárás körülményei között úgy kell-e értelmezni az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy az alábbi körülmények egyidejű fennállása esetén alkalmazandó abban az esetben, ha valamely tagállam állampolgárának — amiatt, hogy egy harmadik államban kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt követett el — megtiltják, hogy saját államának területét elhagyja:
 - 1.1. az irányelv említett rendelkezéseit a tagállam saját állampolgárai tekintetében kifejezetten nem ültették át;
 - 1.2. a bolgár állampolgárok szabad mozgáshoz való jogának korlátozását megalapozó megengedhető célok elfogadása kapcsán a nemzeti jogalkotó által megjelölt indokokat a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre alapították, és
 - 1.3. a közigazgatási intézkedéseket az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 71. cikkével összefüggésben, valamint a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (5) és (20) preambulumbekzdését tiszteletben tartva alkalmazzák?
2. Az alapeljárás körülményei között az következnek-e az uniós polgárok szabad mozgáshoz való jogának gyakorlása vonatkozásában előírt korlátozásokból és feltételekből, valamint

az ezek végrehajtására az uniós jognak megfelelően hozott intézkedésekből, ezek között a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 71. cikkének a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (5) és (20) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1), (2) és (5) bekezdéséből, hogy megengedhető az olyan nemzeti jogi szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy a tagállam állampolgárainak egyikével szemben kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény elkövetése miatt az „ország elhagyás[át]” korlátozó közigazgatási kényszerintézkedést rendel el, ha ezen állampolgárt valamely harmadik állam bírósága e cselekmény miatt elítélte?

3. Az alapeljárás körülményei között úgy kell-e értelmezni az uniós polgárok szabad mozgáshoz való jogának gyakorlása vonatkozásában előírt korlátozásokat és feltételeket, valamint az ezek végrehajtására az uniós jognak megfelelően hozott intézkedéseket, ezek között a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 71. cikkének a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (5) és (20) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1), (2) és (5) bekezdését, hogy valamely tagállam állampolgárának egy harmadik állam bírósága általi, e tagállam joga szerint kábítószerrel kapcsolatos súlyos szándékos bűncselekménynek minősülő cselekmény miatti elítélésével az általános és a különös megelőzés — ideértve mások egészségének fokozott védelmét — okán az elővigyázatosság elve alapján megállapítást nyert, hogy ezen állampolgár személyes magatartása egy jövőbeli, törvényben pontosan meghatározott, a kiszabott büntetés letöltésének időtartamával összefüggésben nem álló, de a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesüléshez szükséges időtartam keretein belüli időszak tekintetében valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent a társadalom valamely alapvető érdekére?

2010. szeptember 1-jén benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Írország

(C-431/10. sz. ügy)

(2010/C 301/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Condou-Durande és A.-A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország — mivel nem fogadott el minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, amely szükséges ahhoz, hogy megfeleljen a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis a Bizottsággal nem közölte az e rendelkezések nemzeti jogba való teljes átültetésére vonatkozó intézkedéseket — nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság Írországot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2007. december 1-jén lejárt. Az irányelv 15. cikkének átültetésére előírt határidő 2008. december 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 326., 13. o.

A Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgium) által 2010. augusztus 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ministerie van Financiën és Openbaar Ministerie kontra Aboukacem Chihabi és társai

(C-432/10. sz. ügy)

(2010/C 301/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ministerie van Financiën, Openbaar Ministerie

Alperesek: Aboukacem Chihabi és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

a) A Közösségi Vámkódex 221. cikkéhez